

یکی از معتبرترین منابع تفسیر قرآن میان
عامه و خاصه و ارزشمندترین اثر باقیمانده اندیشه
معتلله که اغلب قرب به اتفاق مفسران تحت تأثیر
و نفوذ آن واقع شده‌اند تفسیر جامع و ارزشمند کشاف
زمخشی است.

علامه زمخشی خوارزمی ، این
دانشمند پرتوان ایرانی الاصل جهان اسلام آثاری
به جای گذاشت که هر یک در فن خود منبع فیاضی
است که قدمًا و متأخران از آن سیراب گشته‌اند .
یکی از آن آثار باقیه کتاب تفسیر او است که به حق
سزا و اراد است از زوایای متعدد و انتظار تأثیر بر روی
مفکران و مفسران اسلامی خصوصاً شیعی مورد
تمدن قرار گردید .

در این مقاله آفای دکتر سید هر تضیی
آیت الله زاده شیرازی دانشیار گروه فرهنگ
عربی و علوم قرآنی و سرپرست انتشارات دانشکده
الهیات در زمینه بررسی منابع عمده تفسیر
کشاف یعنی دریک جهت از زوایای کشاف تحقیق
کرده که امید است مورد استفاده علاقه‌مندان قرار گیرد .
« مقالات و بررسیها »

بررسی در منابع علمی کشاف

کمتر تفسیری میان تفاسیر عامه و خاصه می‌توان یافت که از نظر جامعیت و مرجعیت به اعتبار و پایه تفسیر کشاف زمحشی بوده و در میان انبوه کتب تفسیر اینهمه معتبر باشد، این تفسیر یکی از آثار جاوید جادالله است که از زمان تألیف تابه امر و زمر جمع دانشمندان اسلامی و مفسران قرآن است، شروح و حواشی متعدد، رد و انتقادهایی که برای این تفسیر شده خود نموداری از این اهمیت است.

اغلب قریب به انفاق مفسران شیعی و سنتی برای درک جنبه‌های بلاغی و ادبی قرآن از کشاف مدد گرفته و می‌گیرند، نام این کتاب که «الکشاف عن حقائق القنزیل وعيون الاقاویل فی وجوه التأویل» می‌باشد تألیف آن به سال ۵۲۶ هـ در مکه آغاز شد و در ۵۲۸ هـ به امام رسید و مؤلف آن در مقدمه تفسیر می‌گوید: این تفسیر را در زمانی برای بر این بامدت خلافت ابوبکر به پایان دسانیدم، حال آنکه کاری بود به مدت سی سال، و همانگونه که در مقدمه می‌گوید، طبق معمول و سنت قدما، تألیف کتاب بدرخواست والحاج گردی از فضلای - اهل عدل - معتبر لاه انجام گرفته و آن را به نام ابوالحسن علی بن حمزة بن وهاب

امیر مکه تصدیف نموده است.

دانشمندان اسلامی در ادوار مختلف در باره تفسیر کشاف متفق القول نبوده اند، گروهی آن را مدح نموده و گروهی دیگر به قدر آن پرداخته و بدغتش خوانده اند و دسته ای دیگر فارغ از اینهمه قیل و قال به تحشیه و شرح آن پرداخته و بمنظور از اعدهٔ نحوه تفکر دانشمندان نسبت به این تفسیر مختصر گونه‌ای از اقوال آنان را نقل می‌کنیم.

قمی (ت بعذار ۸۰۰ هـ) در تفسیر خود به نام «تفسیر نیسابوری» در مقام بیان استفاده از کشاف چنین گوید: «این تفسیر [تفسیر نیسابوری] جامع بسیاری از تفاسیر عمده می‌باشد از جمله مشتمل است بر قسمت اعظم از تفسیر کشاف و اکثر احادیث و وجوده فراغات نیز از کشاف زمخشری منقول است».

ابن خلدون، (ت ۸۰۸ - ۷۳۲ هـ)، گوید: «از زندگه ترین تفسیر قرآن که بلاغت و اعجاز آن را در حد کمال بررسی کرده است همان تفسیر کشاف می‌باشد که مطالعهٔ آن برای علماء ضرورت دارد. این تفسیر که از جهت نکات بیانی قرآن منحصر به خود بوده و از دیگر

۱ - زمخشری، تفسیر کشاف، مقدمه چاپ مصطفی حلی، قاهره،

م ۱۹۴۸ م ۱۳۶۷

۲ - سبکی، مبدأ النعم و مبدأ النقم، ص ۱۱۴، ۱۱۵، چاپ لیدن؛

قمی، تفسیر نیسابوری در حاشیه تفسیر طبری ج ۱ ص ۴

تفسیر کوی سبقت را ربوده است»^۳

چون زمخنثی در تفسیر خود از طریق تأویل آیات به دفاع از عقاید و افکار معتزله پرداخته و آیه‌های قرآن را با اصول کلامی معتزله تطبیق داده است سخت مورد انتقاد گروهی از دانشمندان و مفسران قرار گرفته است. و بیشتر ایشان یا اشعری مذهب بوده‌اند و یا مخالفان اصول کلامی معتزله که زمخنثی نیز در مناسبات مختلف آنان را مورد تاخت و تاز قرار داده و آراء آنها را تخطیه کرده است.^۴ اما همین مخالفان سر سخت در بر این داشت و اندیشه‌ی زمخنثی سر تعظیم فرود می‌آورده‌اند و سه بیت زیر خود نمونه‌ای از نحوه تفکر تعصب آمیز آنان می‌باشد:

عجبًا لجبر في البلاغة دائم

علم الفصاحة فرده و مؤلفه

جمع المعانى والبيان مكشفاً

اسرار قرآن با كمل معرفة

واضل الله العظيم فزاغ عن

سنن الصوب وحاد عنه وحر فيه

ابن تیمیه (ت. ۸۲۸ھ) یکی از بزرگان علمای تشنن

۳- ابن خلدون، مقدمه، ص. ۳۸۲، ۳۸۴ چاپ مکتبة البهیة قاهره.

ابن خلکان، تاریخ ج ۱، ص ۴۸۶

۴- ابن منیر استکدرانی، تعلیقات بر تفسیر کشاف.

د- قاضی عیاض، ازهار الرباض، ج ۲ ص ۲۹۱.

زمینه‌تری را به سبب داشتن معتقدات اعتزالی سخت نگوشن می‌کند و افکار وی را بدبعت می‌خواند^۶.

تاج‌الدین ابو‌نصر عبدالوهاب سبکی، (ت، ۷۷۱ هـ ق)،

در آنجا که سخن از تفسیر کشاف به میان است، زمینه‌تری را به سبب داشتن معتقدات اعتزالی مورد انتقاد قرار داده و افکار وی را بدبعت و مطروح می‌داند، اما در عین حال نمی‌تواند منکر عظمت تفسیر وی شود او هی گوید: کشاف در زمینه‌ی تفسیر قرآن کتاب بسیار ارزشی دارد و مؤلف آن در فن خود پیشوا و معتقد است اما او بدبعتها آورده و متوجه ر به آنها است و نسبت به اهل قرآن و جماعت‌ی احترامی روا می‌دارد، لذا بایستی تمام این حشوها از کشاف حذف شود، سپس سبکی هی افراید، مخالف و موافق برآند که تفسیر کشاف دریابی است از علوم معقول و منقول و در روزگار ما ایرانیان به خواندن آن انتیاق فراوان از خود نشان می‌دهند، و اما از پیروان ما آن کسانی می‌توانند در آن بنگرند که در استحکام عقیدت به پایه‌ای باشند که شباهات قدریه آنان را از راه راست منحرف نمایند^۷.

معین‌الدین ایجی صفوی، (ت، ۹۰۵ هـ ق) در مقدمه‌ی تفسیر خود به نام «جوامع التبیان» از این لحاظ زمینه‌تری را مورد انتقاد قرار می‌دهد که وی تفسیر به رای را بر تفسیر مأثور رجحان داده است

۶- حاجی خلیفه، کشف الظُّون ج ۱ ص ۱۴۸۴؛ ابن تیمیه، مقدمه‌ی اصول التفسیر

۷- مبدأ النعم وميد النعم، ص ۱۱۴، ۱۱۵ چاپ لبدن

و نیز هی افراید : « زمخشری ویروان وی از نقل معانی مأثور و منقول از رسول ﷺ و صحابه اعراض می ورزند ». ^۸

محمد باقر خوانساری، (ولادت، ۱۲۲۶- فوت ۱۳۱۳ هـ ق)

در کتاب « روضات الجنات » داستانی نقل می کند که: زمخشری پس از اتمام تفسیر، آن را نزد امام محمد غزالی می برد تا بر آن صحنه گذارد، غزالی از جار الله می پرسد « ایاک تستعین » را چگونه تفسیر کرده‌ای؟ ^۹

زمخشری می گوید: بنابر تقدیم مفعول و افاده‌ی حصر . غزالی می گوید: تو از قشر یون‌هستی ، زمخشری از این دیدار و ملاقات احساس ندامت می کند و بیرون می آید . در مجموع بودن این داستان لازم نیست به خود ذحمتی بدھیم زیرا غزالی در سال ۵۰۰ هـ در گذشت و زمخشری تفسیر را در ۵۲۸ هـ به پایان رسانید و ظاهرآ مرحوم خوانساری را در این باده سهوی رخ داده است .

پس از این مقدمه به اصل موضوع، یعنی، بررسی منابع عمدۀ تفسیر کشاف می پردازیم تا به بینیم زمخشری از چه منابعی الهام گرفته و تا حدود امکان وسعت فرهنگ و جهان بینی او برای مادرشون گردد .
زمخشری به شیوه قدما به هنگام نقل مطالب به ذکر همه ارجاعات نمی پرداخته است لذا در این جابدان مقدار از منابع که کشف آنها می‌سود گردید اشاره می‌نماییم .

۸- سرکبس عواد ، المعجم ج ۱، ص ۵۰۰، ۵۰۱ .

۹- خوانساری ، روضات الجنات ، ص ۵۶۲ چاپ طهران .

۱- منابع قراءات:

أ - اجتهاد شخصی و کاه استناد به آقوال صحابه و تابعین و مصاحف زیر بوده است:

ب - مصحف، عبدالله بن مسعود^{۱۰}.

ج - مصاحف مردم حجاز و شام و عراق^{۱۱}.

د - مصحف، ابی بن کعب^{۱۲}.

ه - مصحف، حرث بن سوید^{۱۳}.

و - و برخی مصاحف دیگر که با عبارت «و في بعض المصاحف»^{۱۴} بدانها اشاره می کند.

۲- منابع لغت و نحو:

أ - الكتاب سیبویه (ت ۱۸۹ هـ) که از آن بسیار نقل قول می کند وبالاحترام از وی یاد می نماید^{۱۵}.

ب - اصلاح المنطق ابن السکیت (ت ۳۴۴ هـ) و کاهی سخت وی را مورد انتقاد فراد می دهد^{۱۶}.

۱۰ - کشاف، ج ۲ ص ۲۷۸.

۱۱ - پیشین، ج ۲ ص ۵۰، ج ۲ ص ۸۰، ج ۲ ص ۳۴۱.

۱۲ - پیشین، ج ۲ ص ۲۹۵.

۱۳ - پیشین، ج ۲ ص ۳۸۷.

۱۴ - پیشین، ج ۱ ص ۴۶۲، ۴۹۰، ۵۱۰.

۱۵ - پیشین، ج ۱ ص ۱۱۷، ۱۷۱، ۱۹۲، ۲۰۹.

۱۶ - پیشین، ج ۱ ص ۲۸۲، ۴۴۵.

- ج - الكامل ، مبرد (ت ۳۸۵ هـق) ^{۱۷}.
- د - المتمم در خطه جاء ، تأثیر عبدالله بن درستویه (ت ۳۴۷، هـق) ^{۱۸}.
- ه - کتاب الحجۃ ، ابوعلی فارسی (ت ۳۷۷ هـق) ^{۱۹}.
- و - کتاب العلیبات ، ابوعلی فارسی ^{۲۰}.
- ز - کتاب التمام ، ابن جنی (ت ۳۹۲ هـق) ^{۲۱}.
- ح - کتاب المحتسب ، ابن جنی ^{۲۲}.
- ط - کتاب الافق (مجھول) ^{۲۳}.
- ی - التبیان ، ابوالفتح همدانی ^{۲۴}.
- ک - واقرادی از قبیل کسانی ، یونس ، خلیل زاصمعی وغیره ^{۲۵}.

۳- منابع ادب :

۱- الحیوان جاخط ^{۲۶}.

- پرتویکا علم انسانی و مطالعات فرهنگی*
- ۱۷- پیشین ، ج ۱ ص ۲۵۱ ، ج ۲ ص ۲۷۶ . ۱۴۰ ، ۲۷۶
 - ۱۸- همان ، ج ۱ ص ۲۷۶ .
 - ۱۹- همان ، ج ۱ ص ۶۴ .
 - ۲۰- همان ، ج ۱ ص ۲۶۰ .
 - ۲۱- همان ، ج ۲ ص ۲۷۶ .
 - ۲۲- همان ، ج ۲ ص ۲۹ .
 - ۲۳- همان ، ج ۳ ص ۳۰۵ .
 - ۲۴- همان ، ج ۳ ص ۱۲ .
 - ۲۵- همان ، ج ۲ ص ۲۷۷ ، ۲۸۸ ، ۲۸۷ .
 - ۲۶- کشاف ، ج ۱ ص ۱۶۰ ، ج ۲ ص ۴۴۹ .

ب - کتب تاریخ بدون نام ^{۲۷}

ج - دیوان، زمخشّری ^{۲۸}.

د - نوابغ الكلم، زمخشّری ^{۲۹}.

ه - فصائح الصغار، زمخشّری ^{۳۰}.

و - شافی، العی زمخشّری ^{۳۱}

ز - حماسه، ابو تمام ^{۳۲}.

و - استغفر و استغفری، ابوالعلاء ^{۳۳}.

ط - ابن مففع، ابن المعتزوسایرین ^{۳۴}.

۴- منابع فقه و حدیث :

أ - صحيح، مسلم ^{۳۵}.

ب - سنن، بوداود ^{۳۶}.

کمتر اتفاق می افتاد که منابع حدیثی را در کشاف ذکر کند

۲۷- همان، ج ۳ ص ۴۱۳.

۲۸- همان، ج ۱ ص ۲۶۰.

۲۹- همان، ج ۱ ص ۲۹۷.

۳۰- همان، ج ۱ ص ۲۶۸.

۳۱- همان، ج ۱ ص ۳۷۶.

۳۲- همان، ج ۲ ص ۴۳۰.

۳۳- همان، ج ۱ ص ۴۶۶.

۳۴- همان، ج ۲ ص ۴۵۰، ۴۵۱.

۳۵- کشاف، ج ۱ ص ۴۷۲.

۳۶- همان، ج ۲ ص ۱۲۴.

زیرا خود حامل اجازه بوده و از طریق خود آنها را روایت می کرده است اما منابع فقهی او علاوه بر اجتهادات شخصی غالباً به آراء شافعی دابو حنفیه استناد می نمود است.^{۲۷}

۵- منابع تفسیر :

- أ - تفسیر «مجاهد» (ت ۱۰۴ هـ ق یا ۱۰۳ هـ).
- ب - تفسیر عمر و بن عبید معترضی (ت ۱۴۴ هـ ق).
- ج - تفسیر قتاده.
- د - نظم القرآن جاحظ (ت ۲۵۵ هـ ق).
- ه - تفسیر ابوبکر اصم معترضی (ت ۲۳۵ هـ ق).
- و - تفسیر معانی القرآن زجاج (ت ۳۱۱ هـ ق).
- ز - تفسیر رعائی (ت ۳۸۲ هـ ق).
- ح - تفاسیر خوارج و دیگر فرق.
- ط - تفاسیر صحابه امثال ابن عباس و علی علیه السلام و حسن بصری.

۳۷ - کشاف ، ج ۲ ص ۲۳۰ .

۳۸ - همان ، ج ۳ ص ۶ ، ۱۴۱۳ ، ۵۸۲ ۵۹۱ ، ۸۰۰ ج ۲ ص ۲ .

۳۹ - همان ، ج ۲ ص ۱۲۸ ج ۱ ص ۵۷۲ .

۴۰ - همان ، مقدمه کشاف .

۴۱ - همان ، مقدمه .

۴۲ - همان ج ۱ ص ۵۷ .

۴۳ - در صفحات آینده از آن بحث می شود

۴۴ - در صفحات آینده از آن گفتگو می کنیم .

۴۵ - همان ، ج ۲ ص ۱۴۶ .

۴۶ - همان ، ج ۲ ص ۲۱۰ .

اما عمدۀ ترین مأخذ زمخشری برای تفسیر معانی لغوی فرآن تفسیر زجاج بوده است و میان تفسیر زجاج و کشاف زمخشری ویژه کیهای مشترک می‌بینیم که مسلمًا در مقام مقایسه معلوم است که زمخشری از تفسیر زجاج بسیار بهره گرفته است.^{۴۷}

و نیز یکی دیگر از منابع مهم تفسیری کشاف، تفسیر رمانی می‌باشد، گرچه نسخه‌ی کاملی از آن در اختیار نداریم اما از آنجا که شیخ طوسی (ت ۴۶۰ هـ) در تفسیر «تبیان» بسیاری از اقوال رمانی را نقل کرده است می‌تواند حلقه‌ی مفقوده باشد که نهایتاً حاوی اکثر تفسیر و آراء رمانی است.

بخش کتابهای خطی و میکروfilm اتحادیه‌ی عرب در قاهره مقسمتی از تفسیر رمانی را نگاهداری می‌کند که از روی نسخه‌ی قرن ششم هجری در مسجد الاقصی عکسبرداری شده است که شامل ۱۵۰ ورقه به قطع متوسط که آغاز و انجام آن ناقص است و با شماره (۱۶ - ۴۹۰) مشخص گردیده است.

در دارالکتب مصری تفسیری از جزء عمه موجود است که روی جلد آن باخطی حديثنام رمانی نوشته شده است که مسلمًا خط مرحوم تیمور پاشا است. انتساب نسخه اتحادیه عرب به رمانی مسلم است اما انتساب نسخه دارالکتب مشکوک بنظر می‌رسد چون نسخه قبل بر عکس

۴۷ - از این تفسیر فقط چهار جزء آن بدست آمده و در کتابخانه مخطوطات اتحادیه عرب موجود است از سویه پس شروع و باسیره‌ی اثیین ختم می‌شود و دارای ۲۰۱ ورقه است

نسخه دار الکتب با آراء و افکار معتزله مطابقت می نماید اما نسخه دار -
الکتب مطالبی علیه آنها دارد و ما می دانیم که رمانی یکی از بزرگان
معزله بوده است . و یکی از معاصرین نسبت جزء عمه را به رمانی مسلم
دانسته و نتائجی نادرست از آن استبطاط کرده است .^{۴۸}

و دیگر از تفاسیری که امکان داردزمختری بر آن آگاهی یافته
باشد تفسیر «تبیان» طوسی است که از نظر سبک دروش کار مانند تفسیر
رمانی می باشد و در آن از مباحث لغوی و بلاغی و کلامی و فقهی قرآن
بحث میکند و از آنجا که شیعه و معتزله در پاره ای از اصول عقاید باهم
نزدیکی دارند هیچ مستبعد نیست که زمختری از این کتاب استفاده
کرده باشد و یا لااقل بگوئیم که طوسی و زمختری هر دواز یک منبع
یعنی تفسیر رمانی اقتباس کرده باشند .^{۴۹}

در خاتمه بمنظور ازاءهی گوشاهی از توجه دانشمندان به تفسیر
کشاف پاره ای از حواشی و تعلیقات وغیره که بر آن نزدہ اندر رذیل می آوریم .
(۱) علی الطوسی (۵۶۱ھ) مختصر کشاف ، جوامع الجوامع .
(۲) محمد بن علی الاصاری (۶۶۲ھ) حذف موارد اعتزال .
(۳) ناصر الدین بیضانی (۶۹۲م) .

۴۸ - مصطفی الصاوی الجوینی . منهج الز مختری فی تفسیر القرآن
ص ۸۶ چاپ ۱۹۵۹ مصر .

۴۹ - کشاف ، ج ۲ ص ۴۱۸ : تبیان ج ۲ ص ۳۶۰ .

- ٤) احمد بن منیر اسکندرانی (م ٦٨٣ھ) الانصاف.
- ٥) علم الدین عراقی (م ٢٠٤ھ) الانصاف تلخیص بدرالدین محمد المقری معروف بالقادفی (م ٧٠٥ھ).
- ٦) قطب الدین شیرازی (م ٧١٠ھ) حاشیه بر الکشاف
- ٧) ابوعلی عمر سکونی (م ٧١٧ھ)، (م ٧٢٠ھ)، نظام الدین نیسابوری.
- ٨) حاشیة شرف الدین الطیبی (م ٧٤٣ھ) حاشیه درشن مجلد.
- ٩) أبوحیان اندلسی (م ٧٤٥ھ) ردوانتقاد.
- ١٠) حاشیة عمر فارسی قزوینی (م ٧٤٥ھ).
- ١١) احمد جاریر دی (م ٧٤٦ھ) حاشیة.
- ١٢) ناج الدین احمد بن مكتوم (م ٧٤٩ھ) تلخیص.
- ١٣) فاضل الیمنی (م ٧٥٠ھ).
- ١٤) جمال الدین عبدالله (م ٧٦٢ھ)، و تلخیص ابوالفضل بن حجر (م ٧٦٢ھ)، عبدالله الزیلیعی حنفی (م ٧٦٢ھ).
- ١٥) حاشیة قطب الدین تھتانی رازی (م ٧٦٦ھ).
- ١٦) حاشیة علاء الدین معروف بیہلوان.
- ١٧) حاشیة اکمل الدین البارتی (م ٨٧٦ھ).
- ١٨) حاشیة سعد الدین تقمازائی (م ٧٩٢ھ).
- ١٩) حاشیة یوسف تبریزی (م ٨٠٤ھ).
- ٢٠) حاشیة شیخ الاسلام + سراج الدین + بلقینی (م ٨٠٥ھ).
- ٢١) حاشیة سید شریف جرجانی (م ٨١٦ھ).

- (۲۲) شرح خطبة کشاف فیروز آبادی (م ۸۱۷ھ).
- (۲۳) حاشیة ولی الدین أبوذرعة عراقی (م ۸۲۰ھ).
- (۲۴) علی المولی برهان الدین حیدر هروی (م ۸۳۰ھ).
- (۲۵) حاشیة علاء الدین قوشجی (م ۸۷۹ھ).
- (۲۶) حاشیة علاء الدین طوسی (م ۸۸۷ھ).
- (۲۷) حاشیة احمد بن اسماعیل کورانی (م ۸۹۲ھ).
- (۲۸) حاشیة معجمی الدین خطیب (م ۹۰۱ھ).
- (۲۹) حاشیة شیخ الاسلام هروی معروف به حفید (م ۹۰۶ھ).
- (۳۰) تعلیقات شمس الدین - ابن کمال باشا (م ۹۴۰ھ).
- (۳۱) تعلیقات خیر الدین عطوفی (م ۹۴۸ھ).
- (۳۲) تلخیص عبد الاول شهیر پام ولد (م ۹۵۰ھ).
- (۳۳) حاشیة مهدی الشیرازی (م ۹۵۶ھ).
- (۳۴) حاشیة ابوالسعود عماری (م ۹۸۲ھ).
- (۳۵) تعلیقات صنع الله مقتی (م ۱۰۲۱ھ).
- (۳۶) ^{۵۰} حاشیة حامد بن مطفي قاضی (م ۱۰۹۷ھ).
- تا همینجا مقالات را پایان می دهیم به امید آنکه اندک فایدتی برای خوانندگان محترم دربرداشته باشد.

خلاصة ماجاء في المقال :

تفسير الكشاف للعلامة جار الله الزمخشري من حيث قيمته التاريخية العلمية يعتبر كأثر فريد من ثروة فكرية للمعتزلة وهو حافل بالكثير من الآراء والمصادر القيمة التي اعتمد عليها جار الله ورجع إليها ونقدتها وأضاف إليها .

والملاحظ أن الزمخشري في أغلب الأمر لا يحفل بذكر المصادر التي استقى منها تفسره ومن أجل هذا ومن أجل الوقوف على الثروة العلمية وثقافته الفنية رأينا أن فكشك ما امكناها عن هذه المصادر وقد جئنا في هذا المقال بمصادر اللغة والأدب ، مصادر التفسير ومصادر الفقه والحديث ومصادر القراءات وغير ذلك ما يوضح لنا الاتجاه الفكري والمعقلي للزمخشري واضفت على ذلك ما كتبه العلماء من الهوا من الشروح على **الكساف** بقدر الطاقة .

(٢٦١) روى عنه هنا روى عنه العلامة (٢٦٢)

(٢٦٣) روى عنه العلامة (٢٦٤)

وهو عبود بن عبد الله

وهو عبود بن عبد الله